

Zavod sv. Stanislava
Galerija Staneta Kregarja

Marina Bahovec

Kaj bomo rekli

15. maj – 8. junij 2012

Prisrčno Vas vabimo
na odprtje slikarske razstave

Kaj bomo rekli

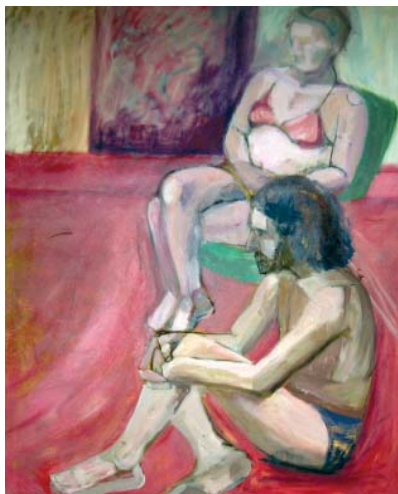
akademske slikarke

Marine Bahovec,

ki bo v **torek**,
15. maja 2012, ob **19.00 uri**
v **Kregarjevem atriju**.

Avtorico in slikarska dela bo predstavila
umetnostna kritičarka **Petra Vencelj**.

Odprtje bodo s kratkim kulturnim programom
obarvali učenci glasbene šole
in dijaki Škofijske klasične gimnazije,
ki bodo predstavili poezijo avtorice razstave.

Slikarka, pisateljica in pesnica Marina Bahovec v likovnih izpovedih sledi prastaremu izročilu figuralnega motiva, ki se je v zgodovini zahodnoevropske umetnosti izraziteje pričel uveljavljati že v antičnem helenizmu. Vendar se je avtorica odločila, da si bo prizadevala ustvariti umetnost, ki ustreza njenim čustvom do narave in okolja, ki jo obdaja. Študij, trud in zavzemanje, delo in potovanja, ljudje, ki jih srečuje, veselje in zabava, medijske podobe in aktualne novice, vse to in še in še je vsebina, ki prihaja predelana tako v njene slike kot v njeno pisanje.

Klasično tradicijo presega s stilizacijo figur in svojevrstno osebno perspektivo, ki podobe oblikuje izven standardov t.i. klasičnih proporcev. Volumen telesa skuša poudariti tudi z izbrano paletto barvnih tonov. Kombinacija črt, ki figuram dajejo konturo, in obsežnih barvnih ploskev v ozadju likov kompoziciji skuša dati trdno zgradbo in občutek prizemljenosti. Predstavljena dela so naslikana večinoma v tehniki olja. V svojih delih umetnica sintetizira tematske in stilistične reference: od klasične mitologije, italijanske renesanse, zlasti pa postimpresionistične. Vendar, kot pravi sama, v osebno stiliziran realizem, ki je bolj usmerjen k harmoniji kot ekspresivnosti.

Petra Vencelj,
umetnostna kritičarka
in kustosinja

Medved z zlatim šalom

Zakaj so šole zanič
Zakaj nas niso v šoli naučili tistega kar bi nas morali
Na primer kaj
Na primer kako se dela revolucijo
Kako se spoprimeš s stresom
Da so na koncu vsa mesta vse dežele ja vsi ljudje
Čisto podobni pravzaprav v temelju enaki

Mesta koncentrirana energija prednikov
Ljudje kar hodijo gor in dol
In podeželski smešni palčki so v redu

Učili so nas vse sorte nepotrebnih matematičnih enačb
Pa še zgodovinskih neresnic in izmišljotin
Niso pa nas naučili

Prvič
Kako se ubranit nesramnih ljudi
Drugič
Kako se zadovoljno postarat
Tretjič
Kako umret brez stresa
In četrtič
Kako si zagotovit večno življenje v nebesih

Svojim gimnazijskim profesorjem se zahvaljujem
Ker me niso preveč zindoktrinirali
Čeprav me niso naučili pomembnih stvari
Recimo čudežev kot na primer zaljubljenosti
Ali recimo kako bit dlje časa srečen
Kako se dostojanstveno poslovit od živih in mrtvih
In na koncu še od življenja

Ker smo take trapaste živali
S podivjano zarukano živalsko tehnologijo

Ciaran O Driscoll piše pol leta pesem o pisateljski blokadi
(Kar je po moje butasto bolj pametno bi bilo
če bi šel na morje)

Enkrat je oče rekel
Od vseh izpitov je najvažnejši šoferski
In imel je še kako prav
Medved z zlatim šalom
To sem jaz

(Marina Bahovec)

Marina Bahovec

Marina Bahovec, slikarka in pisateljica, samostojna kulturna ustvarjalka, je doštudirala angleščino in francoščino na Filozofski fakulteti v Ljubljani, nato likovno pedagogiko na Pedagoški akademiji v Ljubljani ter končala študij slikarstva v Benetkah na Accademia di belle Arti. Razstavljala je v Benetkah, Gradcu, Firencah, Djakarti, New Yorku, Ljubljani, Kranju, Mariboru in drugje po Sloveniji.

O svojem delu je zapisala:

»Slikanje me je začelo veseliti že v osnovni šoli, od gimnazije naprej se z njim intenzivno ukvarjam. Zanima me figuralno slikarstvo, stilizirani realizem v smeri magičnega realizma.

Slikanje mi predstavlja užitek, igro barvitih podob, pričevanje o neki realnosti, pri čemer nastane še neka pripoved, zgodba. O vsaki sliki bi lahko napisala še tekst, zgodbo ali pesem (dostikrat sem to tudi napisala ali pa še nameravam).

Podoba, slika in tekst se lahko dopolnjujeta, lahko si konkurirata, lahko sta povsem avtonomna, lahko pa tudi vstopata v številne drugačne odnose.

Slike imajo to prednost, da jih ni treba prevajati v neko drugo govorico ali v nek drug jezik, kar je pri literarnih tekstih v slovenščini še kako pomembno.

Slike bi lahko razdelila v različna obdobja: do študija v Benetkah, od diplome na beneški akademiji 1989 do leta 2000 in od 2000 do danes. Zdaj se nameravam še malo preskusiti v abstrakciji.

Naslov razstave KAJ BOMO REKLI se mi zdi kar primeren (je tudi naslov moje pesmi na zadnji strani zgibanke), ker pravzaprav želim s svojim slikarstvom in pisanjem nekaj povedati. Z mogoče danes malo naivnim upanjem nekega umetnika pustiti svojo sled v družbi, v času in prostoru. Tudi nekaj prispevati k skupnosti.

Študij, trud in zavzemanje, delo in potovanja, ljudje, ki jih srečaš, veselje in zabava, medijske podobe in aktualne novice, vse to in še in še je vsebina, ki prihaja predelana tako v moje slike kot v moje pisanje.«

Marina Bahovec
Pražakova 18, Ljubljana
telefon 041 335 714
surabaya@siol.net

Zavod sv. Stanislava
Štula 23, Ljubljana Šentvid
info@stanislav.si

Oblikovanje in izvedba: ARTUM d.o.o., Ljubljana
www.artum.si

Ljubljana Šentvid, 2012